

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΜΕ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Οι δυνατότητες συνεργασίας στον τομέα της παιδείας μέσω εκπαιδευτικών προγραμμάτων και οι δυνατότητες συνεργασίας για την ανακούφιση των πληγέντων της Γάζας, ήταν τα δυο θέματα που απασχόλησαν τον Μακαριώτατο Πατριάρχη Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλο Γ΄ και το διευθυντή της Μ.Κ.Ο. της Εκκλησίας της Ελλάδος “Άλληλεγγύη”, κ. Κωστή Δήμτσα.

Ο κύριος Δήμτσα συνοδευόμενος από τον έν Έλλάδι Έκπρόσωπο Τύπου του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων κ. Γεώργιο Βασιλείου, έγινε δεκτός από τον Μακαριώτατο Πατριάρχη Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλο Γ΄ την περασμένη Παρασκευή. Άκολούθησε συνεργασία με στελέχη του Πατριαρχείου που δραστηριοποιούνται στον ανθρωπιστικό και εκπαιδευτικό τομέα.

Οι δυο πλευρές, μετά το τέλος των εργασιών εξέφρασαν το άμοιβαίο ενδιαφέρον τους για περαιτέρω συνεργασία, ενώ ο Διευθυντής της Μ.Κ.Ο. “Άλληλεγγύη” μετέφερε στον Μακαριώτατο Πατριάρχη, μήνυμα στήριξης και συμπαράστασης έκ μέρους του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερωνύμου.

Ο Μακαριώτατος Πατριάρχης κ. Θεόφιλος Γ΄ εξέφρασε εύχαριστίες προς την Εκκλησία της Ελλάδος και τον Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερώνυμο, για τη συγκέντρωση μέσω της “Άλληλεγγύης” πενήντα τόνων ανθρωπιστικής βοήθειας, καθώς επίσης και για την αγορά φαρμάκων προς ανακούφιση των πληγέντων της Γάζας.

Τέλος, ο Μακαριώτατος Πατριάρχης κ. Θεόφιλος, απέστειλε προς όλες τις Χριστιανικές Κοινότητες έγκύκλιο σημείωμα στο όποιο ανέφερε τη μεγάλη προσφορά της Εκκλησίας της Ελλάδος προς ανακούφιση των δοκιμαζομένων από τον πόλεμο συνανθρώπων μας.

Έκ του έν Έλλάδι Γραφείου Τύπου του Πατριαρχείου

ΝΕΟΣ ΕΞΑΡΧΟΣ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΟΥ ΤΑΦΟΥ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ Ο ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ π. ΔΑΜΙΑΝΟΣ

Με απόφαση της Αγίας και Ιερᾶς Συνόδου του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων, προεδρεύοντος του Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου Γ΄,

τοποθετήθηκε Ἐξάρχος τοῦ Παναγίου Τάφου στήν Ἑλλάδα ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης π. Δαμιανὸς Πάνου. Ἐπίσης ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος τοποθέτησε τὸν μέχρι πρότινος Ἐξάρχο τοῦ Παναγίου Τάφου στήν Ἀθήνα, Ἀρχιεπίσκοπο Γεράσων κ. Θεοφάνη, ὡς Πατριαρχικὸ Ἐπίτροπο ἐν Ἄκρῃ. Ὁ κ. Θεοφάνης ἄσκησε τὰ καθήκοντά του ἐπιτυχῶς ἐπὶ τρία συναπτὰ ἔτη ἐκπροσωπώντας τὸ παλαίφατο Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων.

Σύντομο Βιογραφικὸ Σημείωμα

Ὁ νέος Ἐξάρχος τοῦ Παναγίου Τάφου ἐν Ἑλλάδι π. Δαμιανὸς Πάνου γεννήθηκε στὴ Βελίνα Κορινθίας, τὸ ἔτος 1977. Μὲ τὴν ὀλοκλήρωση τῶν Γυμνασιακῶν του σπουδῶν στήν Πατριαρχικὴ Σχολὴ τῶν Ἱεροσολύμων τὸ ἔτος 1995, κατατάχθηκε στήν Ἀγιοταφίτικὴ Ἀδελφότητα. Χειροτονήθηκε διάκονος καὶ διορίστηκε στὰ Πατριαρχικὰ Γραφεῖα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Τὸ ἔτος 1998 ἔλαβε χῶρα ἢ προαγωγή τοῦ ὡς Ἡγούμενου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου στὴ Λύδδα, λαμβάνοντας τὸ ὀφίκκιο τοῦ Ἀρχιμανδρίτου. Σημαντικὴ ἦταν ἡ συμβολὴ του στήν ἐκ βάρων ἀνακαίνιση καὶ ἀνάδειξη τοῦ ἱστορικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ὑπηρετώντας ὡς Ἡγούμενος ἐπὶ τρία συναπτὰ ἔτη ἐκεῖ διορίστηκε ἐκ νέου Ἡγούμενος στήν Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Γεωργίου στὸ Κάρακ τῆς Ἰορδανίας. Μὲ ἀπόφαση τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου τὸ Σεπτέμβριο τοῦ 2006 ἐστάλη στήν Ἀθήνα, προκειμένου νὰ φοιτήσῃ στὴ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἀπὸ ὅπου ἀποφοίτησε τὸ 2008. Ὁ Ἐξάρχος τοῦ Παναγίου Τάφου ἐν Ἑλλάδι ὁμιλεῖ τὴν ἑβραϊκὴν, τὴν ἀγγλικὴν καὶ τὴν ἀραβικὴν γλῶσσα.

Ἐκ τῆς Γραμματείας τοῦ Ἱστοχώρου

Ἡ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΩΝ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ ΕΓΙΝΕ ΔΕΚΤΗ ΥΠΟ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ

Τὸ Σάββατο, 17 Ἰανουαρίου 2009, ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος δέχθηκε στὸ Πατριαρχεῖο τὴ νεοεκλεγείσα Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ ὅλων τῶν Συμβουλίων τῶν Κοινοτήτων τοῦ Ἰσραήλ. Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς, κ. Ράη Ζαρζούρα, ζήτησε ἀπὸ τὸ Μακαριώτατο τὴ συνδρομὴ τοῦ Πατριαρχείου γιὰ τὴν πνευματικὴ ἀναβάθμιση τοῦ κλήρου, τῆς ἐκπαίδευσης, τῶν κατηχητικῶν σχολείων, ὅπως ἐπίσης καὶ τὴ λειτουργία τοῦ Μεικτοῦ Συμβουλίου καὶ εὐχαρίστησε τὸν Μακαριώτατο γιὰ τὰ ἤδη ἀναληφθέντα ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖο στὴ διάρκεια ἐνὸς μόνου ἔτους ἔργα: ἰδρύσεως σχολείου, ἄρσεως τῶν παρεξηγήσεων ὅσον ἀφορᾷ τὸ κτῆμα Κάσερ – Ἰλ – Μουτράν στὴ Ναζαρέτ καὶ παρεκάλεσε γιὰ τὴ συνέχιση τῶν ἔργων τούτων στὸ πλαίσιο τῆς ἀγαστῆς συνεργασίας ποὺ ὑπάρχει μεταξὺ Πατριαρχείου καὶ ποιμνίου.

Ὁ Μακαριώτατος ἀπὸ τὴν πλευρὰ τοῦ συνεχάρη τοὺς ἐκπροσώπους γιὰ τὴν ἐκλογή τους, ἰδιαιτέρως δὲ γιὰ τὴν ἐκλογή τοῦ κ. Ράη Ζαρζούρα ὡς προέδρου τοῦ Συμβουλίου, ἀνθρώπου δικαστοῦ μὲ πείρα καὶ σοφία, εὐχήθηκε καρποφόρο τὸ Νέο Ἔτος καὶ δήλωσε ὅτι πιστεύει στὴν ἱερότητα τοῦ λόγου καὶ τοῦ διαλόγου ὡς μέσου ἐπίλυσης τῶν ὑπαρχόντων προβλημάτων. Ἐπιπλέον ὑπογράμμισε ὅτι τὸ Πατριαρχεῖο ὡς ὁ ἀρχαιότερος ἐκκλησιαστικὸς θεσμὸς τῆς Ἁγίας Γῆς τυγχάνει τὸ σημεῖο ἀναφορᾶς ὅλων τῶν χριστιανῶν τῆς Ἁγίας Γῆς καὶ ἡ ἐγγύηση τῆς ὑπάρξεώς τους σ'αὐτήν.

Τέλος, ὁ Μακαριώτατος πρότεινε τὸ διορισμὸ τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐκτελεστικῆς, μὲ σκοπὸ νὰ ὑπάρξει στὸ μέλλον δυνατότητα περισσοτέρων συναντήσεων καὶ συζητήσεων καὶ ἐνημέρωσε τὴν Ἐπιτροπὴ γιὰ τὶς ἐνέργειες ποὺ πραγματοποιήθηκαν ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖο στὴν Ἰορδανία γιὰ ὅσον ἀφορᾶ τὴ λειτουργία τοῦ Μεικτοῦ Συμβουλίου.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ ΣΤΗ ΛΩΡΙΔΑ ΤΗΣ ΓΑΖΑΣ

Ἀνθρωπιστικὴ βοήθεια κατ' ἐντολὴν τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου Γ' θὰ ἀποσταλεῖ τὶς προσεχεῖς ἡμέρες στὸ δοκιμαζόμενο ἄμαχο πληθυσμὸ τῆς Γάζας.

Ἡ ἐνέργεια αὐτὴ τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων ἀποτελεῖ πράξη ἔμπρακτης συμπαράστασης πρὸς τοὺς πονεμένους ἀνθρώπους τῆς περιοχῆς τῆς Γάζας.

Οἱ Ἐκτελεστικοὶ ἡγέτες τῆς Ἁγίας Γῆς γιὰ τὴ Γάζα

Ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος Γ' καὶ οἱ Ἐκτελεστικοὶ ἡγέτες τῶν χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Ἁγίας Γῆς μὲ κοινὸ ἀνακοινωθὲν ζητοῦν, τὴν ἄμεση κατάπαυση τοῦ πυρὸς στὴ λωρίδα τῆς Γάζας.

Ἀπευθυνόμενοι στοὺς ἡγέτες τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τῆς Παλαιστίνης τοὺς καλοῦν νὰ σταματήσουν κάθε πολεμικὴ ἐνέργεια, ἐνῶ παράλληλα κάνουν ἔκκληση πρὸς τὴ διεθνή κοινότητα νὰ ἀναλάβει ἄμεσα δράση προκειμένου νὰ σταματήσῃ ὁ ἀλληλοσπαραγμὸς ποὺ προκάλεσε ἑκατοντάδες θύματα ἀνάμεσά τους καὶ πολλὰ παιδιά.

Ἀκόμα οἱ ἡγέτες τοῦ Χριστιανισμοῦ Πατριάρχες καὶ Ἀρχιεπίσκοποι (Ἑλληνορθόδοξος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ. Θεόφιλος Γ', ὁ Καθολικὸς Πατριάρχης κ. Φουὰν Τουὰλ καὶ ὁ Ἀρμένιος Πατριάρχης κ. Τορκὸμ Γ') ἐκφράζουν τὴ βαθύτατη

θλίψη τους και τὸν ἀποτροπιασμό τους γιὰ τὸ νέο κύκλο βίας, τὶς καταστροφές, τὴν αἱματοχυσία οἱ ὁποῖες ἐπιτελοῦνται στὴ λωρίδα τῆς Γάζας σὲ μία περίοδο ποὺ χρονικὰ συμπίπτει μὲ τὸν ἑορτασμό τῆς Γέννησης τοῦ Βασιλιᾶ τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης.

Ἐπίσης οἱ θρησκευτικοὶ ἡγέτες τοῦ Χριστιανισμοῦ ἀποκηρύσσουν τὶς συνεχιζόμενες ἐχθροπραξίες, ὅλες τὶς μορφές βίας καὶ ζητοῦν ἀπὸ τοὺς πολιτικοὺς ἡγέτες τῶν δυὸ πλευρῶν νὰ ἀρθοῦν στὸ ὕψος τῶν περιστάσεων καὶ νὰ σταματήσουν ἄμεσα κάθε πράξη βίας ἢ ὁποῖα σκορπίζει καταστροφή καὶ τραγωδία.

Ἀκόμη καλοῦν τὴ διεθνή κοινότητα νὰ ἐπέμβει ὥστε νὰ σταματήσει ἡ ροὴ αἵματος ἀθῶν ἀνθρώπων, νὰ ἐργασθοῦν σκληρὰ καὶ δυνατὰ γιὰ τὴν ἐξεύρεση μίας βιώσιμης καὶ περιεκτικῆς λύσης βασισμένη στὶς διεθνεῖς συνθηκὲς καὶ ψηφίσματα.

Συνεχίζοντας ἐπισημαίνουν πὼς «Πιστεύουμε ὅτι ἡ συνέχιση τῆς αἱματοχυσίας καὶ τῆς βίας δὲν θὰ ὀδηγήσουν σὲ εἰρήνη καὶ Δικαιοσύνη ἀλλὰ θὰ καλλιεργοῦν τὴ διαμάχη μεταξὺ τῶν λαῶν. Ὑψώνουμε τὶς προσευχές μας στὸν Ἄρχοντα τῆς εἰρήνης νὰ ἐμπνεύσει τὶς ἀρχές καὶ αὐτοὺς ποὺ λαμβάνουν τὶς ἀποφάσεις ἀπὸ τὶς δυὸ πλευρές, νὰ συμβάλλουν ὥστε νὰ δοθεῖ τέλος στὴν παροῦσα τραγικὴ κατάσταση στὴ λωρίδα τῆς Γάζας. Προσευχόμαστε γιὰ τὰ θύματα, γιὰ τοὺς πληγωμένους στὴν καρδιά» καὶ καταλήγουν λέγοντας «Ὁ Κύριος ἅς δώσει παρηγοριὰ καὶ ὑπομονὴ σὲ ὅσους ἔχασαν ἀγαπημένους. Σὲ ὅσους ζοῦν μὲ πανικὸ καὶ φόβο νὰ τοὺς εὐλογήσει μὲ ἡρεμία καὶ ἀληθινὴ εἰρήνη».

Τέλος νὰ ἀναφερθεῖ πὼς μὲ ἐντολὴ τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ. Θεοφίλου, τὸ Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων ἀπέστειλε στὴν Γάζα ἀνθρωπιστικὴ βοήθεια πρὸς ἀνακούφιση τῶν πληγέντων.

Ἐξαρχία τοῦ Παναγίου Τάφου ἐν Ἑλλάδι

Γραφεῖον Τύπου

ΚΟΠΗ ΠΙΤΤΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗΝ **ΣΧΟΛΗΝ ΤΗΣ ΣΙΩΝ**

Κατὰ τὴν πρώτην τοῦ πολιτικοῦ ἔτους 2009, ὁ Μακαριώτατος ἔκοψε τὴν πρωτοχρονιάτικην βασιλόπιτταν εἰς τὴν Πατριαρχικὴν Σχολὴν τῆς Σιών. Οἱ μαθηταὶ τῆς Σχολῆς ἔψαλαν πρὸς τὸν Μακαριώτατον τὰ κάλαντα καὶ πρωτοχρονιάτικα τραγούδια. Ἠκολούθησε χαιρετισμὸς τοῦ Ὀσιολογιωτάτου μοναχοῦ, π. Φωτίου, Γέροντος Σχολάρχου καὶ τοῦ ἐπισήμου προσκεκλημένου, ἐκλαμπροτάτου κ. Σωτηρίου Ἀθανασίου, Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα.

Ἀκολούθως, ὁ Μακαριώτατος, ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς μαθητὰς τῆς Σχολῆς εὐχὰς καὶ νουθεσίας. Μεταξὺ ἄλλων, ἐτόνισε τὴν σημασίαν τῆς Δεσποτικῆς ἑορτῆς τῆς

Περιτομῆς τοῦ Χριστοῦ, ἡ Χάρις τοῦ Ὁποίου φανερῶνεται εἰς τόν κόσμον διὰ τῶν θαυμαστῶν βίων τῶν Ἁγίων καί διὰ τῶν Μυστηρίων τῆς Ἐκκλησίας. Ἐσκιαγράφησεν τήν ἀγίαν μορφήν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, ὅστις διεκρίθη διὰ τήν ὀρθόδοξον ἀσκητικότητα, σοφίαν καί φιλανθρωπίαν του καί τοῦ ὁποίου τά ὀνομαστήρια συμπίπτουν μέ τά ὀνομαστήρια τοῦ περιτμηθέντος κατά τόν ἑβραϊκόν νόμον Ἰησοῦ Χριστοῦ. Κατόπιν ἀνεφέρθη εἰς τάς τραγικάς αἱματοχυσίας εἰς τήν Γάζαν, ἐνῶ τό Ὀρθόδοξον Πατριαρχεῖον καί ἡ ἀπανταχοῦ Ὀρθοδοξία καλοῦνται νά διατηρῶσι ἀδιαλείπτως εἰς τήν καρδίαν αὐτῶν τήν κληροδοτηθεῖσαν ὑπό τοῦ Κυρίου ἡμῶν Θεῖαν Χάριν καί Εἰρήνην.

Ἐπι πλέον ὁ Μακαριώτατος ἐξῆρε εἰς τήν διάνοιαν τῶν μαθητῶν τήν ἀξίαν τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς τῆς Σιών, ὑπηρετοῦσαν τήν διαδοχὴν ἀξίων στελεχῶν τοῦ Ἑλληνορθόδοξου Πατριαρχείου διὰ τήν διαφύλαξιν τῶν Ἁγίων Τόπων. Τά Πανάγια προσκυνήματα προσελκύουν σήμερον ὄλοέν καί περισσοτέρους προσκυνητάς, ἀνήκοντας εἰς πάντα τά ἔθνη καί πάντα τά δόγματα. Τήν ἐκδήλωσιν ταύτην ἐσφράγισεν ἡ κοπή τῆς πρωτοχρονιάτικης βασιλόπιττας καί ἡ διανομή πρωτοχρονιάτικων δώρων εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν μαθητῶν ὀνομαστικῶς ὑπό τοῦ Μακαριωτάτου.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Ἀθήνα, 13 Νοεμβρίου 2008

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί Πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος ἀπέστειλε χθές στὸν Μακαριώτατο Πατριάρχη Ἱεροσολύμων κ. Θεόφιλο τὸ ἀκόλουθο τηλεγράφημα:

«Παρακολουθήσαμε μὲ ἰδιαίτερη θλίψη ὅσα λυπηρὰ συνέβησαν πρόσφατα στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῆς Ἀναστάσεως. Συμπαριστάμεθα μὲ ὅλες μας τὶς δυνάμεις στὴν ὑμετέρα Μακαριότητα καί στὸ παλαίφατο Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων, τὸ ὁποῖο ἔχει τὴν εὐθύνη τῆς διατηρήσεως τοῦ status quo, ποῦ ἔχει διαμορφωθεῖ ἀπὸ αἰῶνες στὰ Πανάγια Προσκυνήματα. Ἡ πιστὴ τήρησή του εἶναι ἀπαραίτητη γιὰ τὴν εἰρηνικὴ συνύπαρξη ὅλων».

Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν

ΕΚΠΡΟΣΩΠΗΣΗ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ ΣΕ ΔΙΕΘΝΕΣ ΙΑΤΡΙΚΟ ΚΑΙ ΘΕΟΛΟΓΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

Όλοκληρώθηκαν σήμερα με έπιτυχία οι εργασίες του Διεθνούς Ιατρικού και Θεολογικού Συνεδρίου που έλαβε χώρα τὸ Σάββατο καὶ Κυριακὴ 1-2 Νοεμβρίου στὴν κατάμεστη αἴθουσα ἐκδηλώσεων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ με θέμα, Ἱατρικὲς ἐμπειρίες τοῦ παρελθόντος, στόχοι τοῦ μέλλοντος: «Ἡ ἱατρικὴ καὶ ἐπιστημονικὴ δράση τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Συμφερουπόλεως καὶ Κριμαίας Ἀγίου Λουκά Βόϊνο - Γιασενέσκι -θαύματα τοῦ Ἀγίου».

Τὸ Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων ἐκπροσώπησε ὑπεύθυνος ἀνασυγκρότησης τῆς Ἐξαρχίας τῆς Κύπρου Σεβασμιότατος Μητροπολίτης Βόστρων κ. Τιμόθεος ὁ ὁποῖος καὶ προέστη τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας στὸ οἰκεῖο καθεδρικὸ ναὸ ἡ ὁποία τελέσθηκε με τὴν συμμετοχὴ καὶ τοῦ Μητροπολίτη Λεμεσοῦ κ. Ἀθανάσιου. Ἐκ μέρους τοῦ Πατριαρχείου παρέστησαν ἐπίσης ἡ ἐντεταλμένη ἰδρύτρια τῆς Μ.Κ.Ο. «Ρωμηοσύνη» τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων κ. Αἰκατερίνη Διαμαντοπούλου καθὼς καὶ ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς οἰκοδόμησης καὶ λειτουργίας τοῦ ἱστοχώρου τοῦ Πατριαρχείου κ. Χρῖστος Νικολάου.

Ἐκ τῆς Γραμματείας τοῦ Ἱστοχώρου τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων

Ἡ Μ.Κ.Ο. “ΡΩΜΗΟΣΥΝΗ” ΣΥΜΜΕΤΕΧΕΙ ΣΕ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΛΟΥΚΑ ΤΟΝ ΙΑΤΡΟ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολη Λεμεσοῦ, τὸ Ὑπουργεῖο Ὑγείας τῆς Κύπρου καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ ἀνεγέρσεως Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Λουκά Κριμαίας τοῦ ἱατροῦ θὰ πραγματοποιήσουν Διεθνὲς Ἱατρικὸ καὶ Θεολογικὸ Συνέδριο με θέμα «Ἡ Ἱατρικὴ καὶ Ἐπιστημονικὴ δράση τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Συμφερουπόλεως καὶ Κριμαίας Ἀγίου Λουκά Βόϊνο- Γιασενέσκι – θαύματα τοῦ Ἀγίου».

Στὸ Συνέδριο, τὸ ὁποῖο θὰ διεξαχθεῖ ἀπὸ 1 ἕως 2 Νοεμβρίου 2008 στὴ Λεμεσοῦ τῆς Κύπρου, θὰ συμμετάσχει ἡ “Ρωμηοσύνη” Μὴ Κυβερνητικὴ Ὀργάνωση τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, διὰ τῆς ἐκπροσώπου τῆς, Θεολόγου – Φιλολόγου, Αἰκατερίνης Διαμαντοπούλου.

Τὸ Συνέδριο θὰ προσπαθήσει νὰ ἀναδείξει τὴν ἱατρικὴ καὶ ἐπιστημονικὴ δράση

τοῦ σύγχρονου Ρώσου Ἀγίου, Ἀρχιεπισκόπου Λουκά Βόινο-Γιασενέσκι, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε καθηγητῆς τῆς τοπογραφικῆς ἀνατομίας καὶ χειρουργικῆς καὶ ἕνας ἐκ τῶν σημαντικότερων χειρουργῶν τοῦ 20οῦ αἰῶνα, ποῦ διακόνησε μὲ αὐτοθυσίᾳ τὸν πάσχοντα ἄνθρωπο καὶ ἡ διακονία αὐτῆ τὸν ὁδήγησε στὴν Ἀγιότητα.

Τὸ Συνέδριο ἀπευθύνεται σὲ κληρικούς, ἰατρούς, φαρμακοποιούς, νοσηλευτές, κοινωνικοὺς λειτουργοὺς, θεολόγους καὶ ἐν γένει σὲ ὅσους διακονοῦν τὸν πάσχοντα ἄνθρωπο καὶ στόχο ἔχει νὰ σηματοδοτήσῃ μίᾳ νέα διαλογικὴ σχέση μεταξὺ Ἰατρικῆς καὶ Ὁρθόδοξης θεολογίας.

Ἐκ τῆς Γραμματείας τοῦ Ἱστοχώρου

Η Μ.Κ.Ο. “ΡΩΜΗΟΣΥΝΗ” ΣΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗ ΣΤΟ ΧΩΡΟ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ

Μὲ μεγάλη ἐπιτυχία διεξήχθη τὸ πρῶτο «Διεθνὲς Συνέδριο γιὰ τὴν Ποιμαντικὴ Διακονία στὸ χῶρο τῆς Ὑγείας» τοῦ Οἴκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τὸ ὁποῖο ἔλαβε χώρα στὴ Ρόδο μεταξὺ 8ης καὶ 12ης Ὀκτωβρίου 2008 καὶ στὸ ὁποῖο συμμετεῖχε ἡ “Ρωμηοσύνη” Μὴ Κυβερνητικὴ Ὁργάνωση τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, διὰ τοῦ ἐκπροσώπου τῆς, μέλους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, Καθηγητοῦ Βυζαντινῆς Φιλολογίας, κυρίου Φωτίου Δημητρακόπουλου.

Στὸ Συνέδριο ἔλαβαν μέρος ἀντιπρόσωποι τῶν Μητροπόλεων ἀπὸ ὅλο τὸν κόσμο, ποῦ ἀνήκουν διοικητικὰ καὶ πνευματικὰ στὸ Πατριαρχεῖο, καθὼς καὶ ἀντιπρόσωποι τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Ἑλλάδος, Ἀλβανίας, Κύπρου, ξένων ὁμολόγων καὶ ἄλλων φορέων, ποῦ σχετίζονται μὲ τὴν ποιμαντικὴ διακονία τοῦ ἀσθενοῦς, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν ἰατρικὴ καὶ νοσηλευτικὴ του φροντίδα.

Στὸ Συνέδριο, μεταξὺ ἄλλων, συζητήθηκαν οἱ δυσκολίες ποῦ παρουσιάζονται στὴν ποιμαντικὴ διακονία στὸ χῶρο τῆς ὑγείας, τόσο σὲ θεολογικό, ὅσο καὶ σὲ πρακτικὸ ἐπίπεδο καὶ ἔγινε ἐνημέρωση τῶν Συνέδρων γιὰ τὶς διεθνεῖς ἐξελίξεις σχετικὰ μὲ τὴ φροντίδα τῶν ἀσθενῶν σὲ ποιμαντικὸ καὶ ἰατρικὸ ἐπίπεδο. Ἐπιπλέον διερευνήθηκαν οἱ τάσεις τῆς ἰατρικῆς φροντίδας στὶς μέρες μας, καθὼς καὶ ζητήματα βιοηθικῆς καὶ ποιμαντικῆς ἐπιμόρφωσης τῶν κληρικῶν καὶ τῶν στελεχῶν ποῦ διακονοῦν τὸν ἀσθενῆ.

Τὸ Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων, μὲ τὴ συμμετοχὴ του μέσω τῆς Μὴ Κυβερνητικῆς Ὁργάνωσης “ΡΩΜΗΟΣΥΝΗ”, ἐπέδειξε ἐμπράκτως τὸ ἐνδιαφέρον του γιὰ τὴν ποιμαντικὴ διακονία στὸ χῶρο τῆς ὑγείας, καθὼς καὶ τὴν ἀμέριστη συμπαράσταση καὶ ὑποστήριξη στὴν προσπάθεια δημιουργίας ἐνὸς Ὁρθοδόξου «δικτύου» ποιμαντικῆς διακονίας τοῦ Οἴκουμενικοῦ Πατριαρχείου, καταδεικνύοντας μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ τὸ εὖρος τοῦ πολυδιάστατου ποιμαντικοῦ του ἔργου.

Ἐκ τῆς Γραμματείας τοῦ Ἱστοχώρου

ΜΗΝΥΜΑ ΤΩΝ ΠΡΟΚΑΘΗΜΕΝΩΝ ΤΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ

Εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

1. Διά τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ οἱ Προκαθήμενοι καί οἱ Ἀντιπρόσωποι τῶν κατὰ τόπους Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν συνήλθομεν ἀπό 10ης ἕως 12ης Ὀκτωβρίου 2008 εἰς Φανάριον τῇ προσκλήσει καί ὑπό τήν προεδρίαν τοῦ ἐν ἡμῖν Πρώτου, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Βαρθολομαίου, ἐπί τῇ ἀνακηρύξει τοῦ ἔτους τούτου ὡς ἔτους τοῦ ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν Παύλου. Μετ' ἀδελφικῆς ἀγάπης διεβουλευθήμεν ἐπί τῶν ἀπασχολούντων τήν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν θεμάτων, συμμετασχόντες δέ εἰς τάς ἐπί τῷ γεγονότι τούτῳ ἐορταστικάς ἐκδηλώσεις, ἐτελέσαμεν ἀπό κοινοῦ τήν θείαν Εὐχαριστίαν ἐν τῷ Πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, σήμερον, τήν 12ην Ὀκτωβρίου 2008, Κυριακὴν τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Κατ' αὐτάς τάς ἡμέρας ἐνισχύθημεν διά τῆς ἀληθείας τῶν δωρεῶν τῆς θείας προνοίας πρὸς τόν Ἀπόστολον τῶν Ἐθνῶν, διά τῶν ὁποίων οὗτος ἀνεδείχθη εἰς ὑπέροχον «σκεῦος ἐκλογῆς» (Πράξ. 9,15) τοῦ Θεοῦ καί λαμπρόν πρότυπον ἀποστολικῆς διακονίας τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σώματος.

Τόν Ἀπόστολον τοῦτον τιμῶσα κατὰ τό τρέχον σωτήριον ἔτος σύμπασα ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, προβάλλει ὡς πρότυπον πρὸς τό πλήρωμα αὐτῆς διά τήν σύγχρονον μαρτυρίαν τῆς πίστεως ἡμῶν πρὸς “τούς ἐγγύς καί τούς μακράν” (Ἐφ. 2,17).

2. Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, ἔχουσα τήν συνείδησιν τῆς αὐθεντικῆς ἐρμηνείας τῆς διδασκαλίας τοῦ ἀποστόλου τῶν ἔθνῶν εἰς εἰρηνικούς καί χαλεπούς καιρούς τῆς δισχιλιετοῦς ἱστορικῆς πορείας αὐτῆς, δύναται καί ὀφείλει νά προβάλλῃ εἰς τόν σύγχρονον κόσμον τήν διδασκαλίαν ὅχι μόνον περί τῆς ἐν Χριστῷ ἀποκαταστάσεως τῆς ἐνότητος ὁλοκλήρου τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ἀλλά καί περί τῆς παγκοσμιότητος τοῦ λυτρωτικοῦ ἔργου Αὐτοῦ, διά τοῦ ὁποίου ὑπερβαίνονται πᾶσαι αἱ διασπάσεις τοῦ κόσμου καί βεβαιοῦται ἡ κοινὴ φύσις πάντων τῶν ἀνθρώπων.

Ἐν τούτοις, ἡ ἀξιόπιστος προβολή τοῦ λυτρωτικοῦ αὐτοῦ μηνύματος προϋποθέτει τήν ὑπέρβασιν καί τῶν ἐσωτερικῶν ἀντιπαραθέσεων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας διά τῆς ἐκτονώσεως τῶν ἐθνικιστικῶν, ἐθνοφυλετικῶν ἢ ἰδεολογικῶν παροξυσμῶν, διότι μόνον οὕτως ὁ λόγος τῆς Ὁρθοδοξίας θά εὔρῃ τήν δέουσαν ἀπήχησιν εἰς τόν σύγχρονον κόσμον.

3. Ἐμπνεόμενοι ἀπό τήν διδασκαλίαν καί τό ἔργον τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ἐπισημαίνομεν κατ' ἀρχάς τήν σπουδαιότητα, τήν ὁποίαν ἔχει διά τήν ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας καί, εἰδικώτερον, διά τήν διακονίαν πάντων ἡμῶν, τό χρέος τῆς Ἱεραποστολῆς, συμφώνως πρὸς τήν τελευταίαν ἐντολήν τοῦ Κυρίου: “καί ἔσεσθέ μοι μάρτυρες ἐν τε τῇ Ἱερουσαλὴμ καί πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καί Σαμαρείᾳ καί ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς” (Πράξ. 1, 8). Ὁ εὐαγγελισμὸς τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ, ἀλλά καί τῶν μὴ πιστευόντων εἰς Χριστόν, ἀποτελεῖ ὑπέρτατον χρέος τῆς Ἐκκλησίας. Τοῦτο τό χρέος δέν πρέπει νά ἐκπληροῦται ἐπιθετικῶς ἢ διά διαφόρων μορφῶν προσηλυτισμοῦ, ἀλλ' ἐν ἀγάπῃ, ταπεινοφροσύνῃ καί σεβασμῷ πρὸς τήν ταυτότητα ἐκάστου ἀνθρώπου καί τήν πολιτισμικὴν ἰδιαιτερότητα ἐκάστου λαοῦ. Εἰς τήν

ἱεραποστολικήν αὐτήν προσπάθειαν ὀφείλουν νά συμβάλλουν πᾶσαι αἱ Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίαι μέ σεβασμόν εἰς τήν κανονικήν τάξιν.

4. Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἀσκεῖ σήμερον τήν διακονίαν αὐτῆς εἰς ἕνα ταχύτατα ἐξελισσόμενον κόσμον, ὁ ὁποῖος καθίσταται πλέον ἀλληλένδετος χάρις εἰς τὰ μέσα ἐπικοινωνίας καί τήν ἐξέλιξιν τῶν συγκοινωνιακῶν μέσων καί τῆς τεχνολογίας. Παραλλήλως, ὅμως, αὐξάνεται καί τό μέγεθος τῆς ἀποξενώσεως, τῶν διαιρέσεων καί τῶν συγκρούσεων. Οἱ χριστιανοί ἐπισημαίνουν ὅτι πηγή αὐτῆς τῆς καταστάσεως εἶναι ἡ ἀπομάκρυνσις τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τόν θεόν. Καμμία μετατροπή τῶν κοινωνικῶν δομῶν καί τῶν κανόνων συμπεριφορᾶς δέν εἶναι ἱκανή νά θεραπεύσῃ τήν κατάστασιν αὐτήν. Ἡ Ἐκκλησία ὑποδεικνύει συνεχῶς ὅτι ἡ ἁμαρτία ἡμπορεῖ νά καταπολεμηθῇ μόνον διά τῆς συνεργίας τοῦ θεοῦ καί τοῦ ἀνθρώπου.

5. Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας, ἡ σύγχρονος μαρτυρία τῆς Ὁρθοδοξίας διά τὰ συνεχῶς διογκούμενα προβλήματα τοῦ ἀνθρώπου καί τοῦ κόσμου καθίσταται ἐπιτακτική, ὄχι μόνον διά τήν ἐπισήμανσιν τῶν προκαλούντων αὐτά αἰτίων, ἀλλά καί διά τήν ἄμεσον ἀντιμετώπισιν τῶν παρεπομένων τραγικῶν συνεπειῶν των. Αἱ ποικίλαι ἐθνικιστικάί, φυλετικάί, ἰδεολογικάί καί θρησκευτικάί ἀντιθέσεις τροφοδοτοῦν συνεχῶς ἐπικινδύνους συγχύσεις ὄχι μόνον ὡς πρός τήν ἀδιαμφισβήτητον ὄντολογικήν ἐνότητα τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ἀλλά καί ὡς πρός τήν σχέσιν τοῦ ἀνθρώπου πρός τήν θείαν δημιουργίαν. Ἡ ἱερότης τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου συμπίεζεται εἰς ἐπί μέρους διεκδικήσεις τοῦ «ἀτόμου», ἐνῶ ἡ σχέσις αὐτοῦ πρός τήν λοιπὴν θείαν δημιουργίαν ὑποτάσσεται εἰς τήν χρηστικήν ἢ καί καταχρηστικήν αὐθαιρεσίαν του.

Αἱ διασπάσεις αὐταί τοῦ κόσμου εἰσάγουν ἄδικον ἀνισότητα συμμετοχῆς ἀνθρώπων ἢ καί λαῶν εἰς τὰ ἀγαθὰ τῆς Δημιουργίας• στεροῦν δισεκατομμύρια ἀνθρώπων τῶν βασικῶν ἀγαθῶν καί ὀδηγοῦν εἰς ἐξαθλίωσιν τῆς ἀνθρωπίνης προσωπικότητος• προκαλοῦν μαζικάς μεταναστεύσεις πληθυσμῶν, διεγείρουν ἐθνικιστικάς, θρησκευτικάς καί κοινωνικάς διακρίσεις καί συγκρούσεις, καί ἀπειλοῦν τήν παραδοσιακὴν ἐσωτερικὴν συνοχὴν τῶν κοινωνιῶν. Αἱ συνέπειαι αὐταί εἶναι ἐπαχθέστεραι, διότι συνδέονται ἀρρήκτως πρός τήν καταστροφὴν τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος καί τοῦ ὅλου οἰκοσυστήματος.

6. Οἱ Ὁρθόδοξοι χριστιανοί συμερίζονται μετὰ τῶν ἄλλων, θρησκευομένων ἢ μὴ ἀνθρώπων τοῦ πλανήτου, τήν εὐθύνην διὰ τήν σύγχρονον κρίσιν, διότι ἠνέχθησαν ἢ συνεβιβάσθησαν ἀκρίτως καί πρός ἀκραίας ἐπιλογάς τοῦ ἀνθρώπου χωρὶς τήν ἀξιόπιστον ἀντιπαράθεσιν πρός αὐτάς τοῦ λόγου τῆς πίστεως. Ἔχουν, συνεπῶς, καί αὐτοί μείζονα ὑποχρέωσιν νά συμβάλλουν εἰς τήν ὑπέρβασιν τῶν διασπάσεων τοῦ κόσμου.

Ἡ χριστιανικὴ διδασκαλία διά τήν ὄντολογικήν ἐνότητα τοῦ ἀνθρωπίνου γένους καί τῆς θείας δημιουργίας, ὡς αὕτη ἐκφράζεται διά τοῦ ὅλου μυστηρίου τοῦ ἐν Χριστῷ ἀπολυτρωτικοῦ ἔργου, ἀποτελεῖ θεμελιώδη βάσιν διὰ τήν ἐρμηνείαν τῆς σχέσεως τοῦ ἀνθρώπου πρός τόν θεόν καί τόν κόσμον.

7. Αἱ προσπάθειαι παραμερισμοῦ τῆς θρησκείας ἀπὸ τήν κοινωνικὴν ζωὴν ἀποτελοῦν κοινὴν τάσιν πολλῶν συγχρόνων κρατῶν. Ἡ ἀρχὴ τῆς κοσμικότητος τοῦ κράτους δύναται μὲν νά διατηρηθῆται, εἶναι ὅμως ἀνεπίτρεπτος ἡ ἐρμηνεία αὐτῆς ὡς ριζικῆς περιθωριοποιήσεως τῆς θρησκείας ἀπὸ ὅλας τὰς σφαίρας τῆς ζωῆς τοῦ

λαοῦ.

8. Τό χάσμα μεταξύ πλουσίων καί πτωχῶν διευρύνεται δραματικῶς ἐξ αἰτίας τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως, ἡ ὁποία εἶναι συνήθως ἀποτέλεσμα μανιακῆς κερδοσκοπίας ἐκ μέρους οἰκονομικῶν παραγόντων καί στρεβλῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος, ἡ ὁποία, στερουμένη ἀνθρωπολογικῆς διαστάσεως καί εὐαισθησίας, δέν ἐξυπηρετεῖ, τελικῶς, τὰς πραγματικὰς ἀνάγκας τῆς ἀνθρωπότητος. Βιώσιμος οἰκονομία εἶναι ἐκείνη, ἡ ὁποία συνδυάζει τήν ἀποτελεσματικότητα μέ τήν δικαιοσύνην καί τήν κοινωνικήν ἀλληλεγγύην.

9. Ὡς πρός τό θέμα τῶν σχέσεων τῆς χριστιανικῆς πίστεως καί τῶν θετικῶν ἐπιστημῶν ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἔχει ἀποφύγει νά ἐπιζητῇ τήν κηδεμονίαν τῆς ἐξελίξεως τῆς ἐπιστημονικῆς ἀναζητήσεως καί νά λαμβάνη θέσιν ἐπί παντός ἐπιστημονικοῦ ἐρωτήματος. Διά τήν Ὁρθόδοξον ἀντίληψιν ἡ ἐλευθερία τῆς ἐρέυνας ἀποτελεῖ θεόδοτον δῶρον εἰς τόν ἄνθρωπον. Συγχρόνως, ὅμως, πρός αὐτήν τήν κατάφασιν, ἡ Ὁρθοδοξία ἐπισημαίνει τούς κινδύνους, οἱ ὁποῖοι ὑποκρύπτονται εἰς ὠρισμένα ἐπιστημονικά ἐπιτεύγματα, τά ὅρια τῆς ἐπιστημονικῆς γνώσεως καί τήν ὑπαρξιν μιᾶς ἄλλης “γνώσεως”, ἡ ὁποία δέν ὑπάγεται ἀμέσως εἰς τό ἐπιστημονικόν πεδίον. Ἡ γνώσις αὐτή ἀποδεικνύεται πολλαπλῶς ἀπαραίτητος διά τήν ὀρθήν ὀριοθέτησιν τῆς ἐλευθερίας καί τήν ἀξιοποίησιν τῶν καρπῶν τῆς ἐπιστήμης διά τοῦ περιορισμοῦ τοῦ ἐγκεντρισμοῦ καί τοῦ σεβασμοῦ τῆς ἀξίας τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου.

10. Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία φρονεῖ ὅτι ἡ τεχνολογική καί οἰκονομική πρόοδος δέν ἐπιτρέπεται νά ὀδηγοῦν εἰς τήν καταστροφήν τοῦ περιβάλλοντος καί τήν ἐξάντλησιν τῶν φυσικῶν πόρων. Ἡ ἀπληστία διά τήν ἱκανοποίησιν τῶν ὑλικῶν ἐπιθυμιῶν ὀδηγεῖ εἰς τήν πτώχευσιν τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου καί τοῦ περιβάλλοντος. Δέν πρέπει νά λησμονῆται ὅτι ὁ φυσικός πλοῦτος τῆς γῆς δέν εἶναι μόνον περιουσία τοῦ ἀνθρώπου ἀλλά, πρωτίστως, δημιουργία τοῦ Θεοῦ: «τοῦ Κυρίου ἡ γῆ καί τό πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη καί πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ» (Ψαλ. 23, 1). Ὁφείλομεν νά ἐνθυμώμεθα ὅτι, ὄχι μόνον αἱ σημεριναί, ἀλλά καί αἱ μελλοντικάι γενεαί ἔχουν δικαίωμα ἐπί τῶν φυσικῶν ἀγαθῶν, τά ὁποῖα μᾶς ἔδωσε ὁ Δημιουργός.

11. Ὑποστηρίζοντες σταθερῶς πᾶσαν εἰρηνικήν προσπάθειαν δικαίας λύσεως τῶν ἀναφυομένων συγκρούσεων, χαιρετίζομεν τήν στάσιν τῶν Ἐκκλησιῶν Ρωσίας καί Γεωργίας κατά τήν περίοδον τῆς προφάτου πολεμικῆς συρράξεως καί τήν ἀδελφικήν συνεργασίαν αὐτῶν. Αἱ δύο Ἐκκλησίαι ἐπετέλεσαν κατ’ αὐτόν τρόπον τό χρέος τῆς διακονίας τῆς καταλλαγῆς. Ἐλπίζομεν ὅτι αἱ ἀμοιβαῖαι ἐκκλησιαστικάι προσπάθειαι θά συμβάλουν εἰς τήν ὑπέρβασιν τῶν τραγικῶν συνεπειῶν τῶν στρατιωτικῶν ἐπιχειρήσεων καί τήν ταχυτέραν συμφιλίωσιν τῶν λαῶν.

12. Εἰς τήν διογκουμένην σύγχυσιν τῆς ἐποχῆς μας ὁ θεσμός τῆς οἰκογενείας καί τοῦ γάμου ἀντιμετωπίζει κρίσιν. Ἡ Ἐκκλησία ἐν πνεύματι κατανοήσεως τῶν νέων συνθέτων κοινωνικῶν συνθηκῶν ὀφείλει νά ἀναζητήσῃ τρόπους πνευματικῆς συμπαρστάσεως καί γενικωτέρας ἐνισχύσεως τῶν νέων καί πολυμελῶν οἰκογενειῶν.

Ἰδιαιτέρως στρέφομεν τήν σκέψιν ἡμῶν πρός τούς νέους, διά νά τούς καλέσωμεν

νά μετέχουν ένεργῶς τόσον εἰς τήν λατρευτικήν καί άγιαστικήν ζώήν, ὅσον καί εἰς τό ἱεραποστολικόν καί κοινωνικόν ἔργον τῆς Ἐκκλησίας, μεταφέροντες εἰς αὐτήν τούς προβληματισμούς καί τάς προσδοκίας αὐτῶν, δεδομένου ὅτι ἀποτελοῦν ὄχι μόνον τό μέλλον, ἀλλά καί τό παρόν τῆς Ἐκκλησίας.

13. Οἱ Προκαθήμενοι καί οἱ Ἀντιπρόσωποι τῶν Ἀγιωτάτων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἔχοντες πλήρη ἐπίγνωσιν τῆς σοβαρότητος τῶν άνωτέρω προβλημάτων καί άγωνιζόμενοι διά τήν άμεσον άντιμετώπισίν των ὡς “ὑπηρεταί Χριστοῦ καί οἰκονόμοι μυστηρίων Θεοῦ” (Α΄ Κορ. 4, 1), διακηρύττομεν ἐξ αὐτῆς τῆς ἔδρας τῆς Πρωτοθρόνου Ἐκκλησίας καί ἐπαναβεβαιοῦμεν:

α) Τήν άταλάντευτον θέσιν καί ὑποχρέωσιν ἡμῶν πρὸς διασφάλισιν τῆς ένότητος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας έν τῇ «άπαξ παραδοθείση τοῖς άγίοις πίστει» (Ἰούδα 3) τῶν Πατέρων ἡμῶν, τῇ αὐτῇ κοινῇ θείᾳ Εὐχαριστίᾳ, καί τῇ πιστῇ τηρήσει τοῦ κανονικοῦ συστήματος διακυβερνήσεως τῆς Ἐκκλησίας, διά τῆς έν πνεύματι άγάπης καί εἰρήνης διευθετήσεως τῶν ἐκάστοτε τυχόν άναφυομένων προβλημάτων εἰς τάς πρὸς άλλήλους σχέσεις ἡμῶν.

β) Τήν βούλησιν ἡμῶν διά τήν ταχεῖαν θεραπείαν πάσης κανονικῆς άνωμαλίας προελθούσης ἐξ ἱστορικῶν συγκυριῶν καί ποιμαντικῶν άναγκῶν, ὡς έν τῇ λεγομένη Ὁρθόδοξῳ Διασπορᾷ, ἐπί τῷ τέλει τῆς ὑπερβάσεως πάσης τυχόν ξένης πρὸς τήν Ὁρθόδοξον ἐκκλησιολογίαν ἐπιρροῆς. Πρὸς τοῦτο, χαιρετίζομεν τήν πρότασιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου νά συγκαλέσῃ διά τό θέμα τοῦτο, ὡς καί διά τήν συνέχισιν τῆς προετοιμασίας τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου, Πανορθόδοξους Διασκέψεις έντός τοῦ προσεχοῦς ἔτους 2009, εἰς τάς ὁποίας, συμφώνως πρὸς τήν ἰσχύσαν πρὸ τῶν Πανορθόδοξων Διασκέψεων τῆς Ρόδου τάξιν καί πρακτικήν, θά προσκαλέσῃ άπάσας τάς Αὐτοκεφάλους Ἐκκλησίας.

γ) Τήν ἐπιθυμίαν ἡμῶν ὅπως, παρά τάς οἰασδήποτε δυσκολίας, συνεχίσωμεν τούς θεολογικούς διαλόγους μετά τῶν λοιπῶν Χριστιανῶν, ὡς καί τούς διαθρησκειακοῦς διαλόγους, ἰδιαιτέρως μετά τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ καί τοῦ Ἰσλάμ, δοθέντος ὅτι ὁ διάλογος ἀποτελεῖ τόν μόνον τρόπον ἐπιλύσεως τῶν μεταξύ τῶν ανθρώπων διαφορῶν, ἰδιαιτέρως εἰς μίαν ἐποχήν, ὡς ἡ σημερινή, κατά τήν ὁποίαν αἱ παντοῖαι διαιρέσεις, περιλαμβανομένων καί ἐκείνων έν ὀνόματι τῆς θρησκείας, ἀπειλοῦν τήν εἰρήνην καί ένότητα τῶν ανθρώπων.

δ) Τήν ὑποστήριξιν ἡμῶν πρὸς τάς πρωτοβουλίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, καθῶς καί άλλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, διά τήν προστασίαν τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος. Ἡ σημερινή οικολογική κρίσις, ὡς ὀφειλομένη καί εἰς πνευματικούς καί ἠθικούς λόγους, καθιστᾷ ἐπιτακτικόν τό χρέος τῆς Ἐκκλησίας ὅπως συμβάλῃ διά τῶν εἰς τήν διάθεσιν αὐτῆς πνευματικῶν μέσων, εἰς τήν προστασίαν τῆς δημιουργίας τοῦ Θεοῦ ἐκ τῶν συνεπειῶν τῆς άνθρωπίνης άπληστίας. Πρὸς τοῦτο ἐπαναβεβαιοῦμεν τόν καθορισμόν τῆς 1ης Σεπτεμβρίου, πρώτης ἡμέρας τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους, ὡς ἡμέρας ειδικῶν προσευχῶν διά τήν προστασίαν τῆς δημιουργίας τοῦ Θεοῦ, καί ὑποστηρίζομεν τήν εἰσαγωγήν τοῦ θέματος τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος εἰς τήν κατηχητικήν, κηρυγματικήν καί έν γένει ποιμαντικήν δρᾷσιν τῶν Ἐκκλησιῶν ἡμῶν, ὡς τοῦτο ἤδη συμβαίνει εἰς ὠρισμένας ἐξ αὐτῶν.

ε) Τήν άπόφασιν ὅπως προβῶμεν εἰς τάς άναγκαίας ένεργείας, ἵνα συσταθῇ Διορθόδοξος Ἐπιτροπή πρὸς μελέτην τῶν θεμάτων βιοηθικῆς, ἐπί τῶν ὁποίων ὁ κόσμος άναμένει καί τήν τοποθέτησιν τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ταῦτα άπευθύνοντες πρὸς τόν άνά τόν κόσμον Ὁρθόδοξον λαόν καί τήν οἰκουμένην, εὐχόμεθα “ἔτι καί ἔτι” ἡ εἰρήνη, ἡ δικαιοσύνη καί άγάπη τοῦ Θεοῦ νά

ἐπικρατήσουσιν τελικῶς εἰς τὴν ζωὴν τῶν ἀνθρώπων.

“Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑπὲρ πάντα ποιῆσαι ὑπερεκπερισσοῦ ὧν αἰτούμεθα ἢ νοοῦμεν, κατὰ τὴν δύναμιν τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἡμῖν, αὐτῷ ἢ δόξα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ” (Ἐφεσίους 3,20-21). Ἀμήν.

Ἐν Φαναρίῳ, τῇ 12ῃ Ὀκτωβρίου 2008.

- + Ὁ Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαῖος
- + Ὁ Ἀλεξανδρείας Θεόδωρος
- + Ὁ Ἀντιοχείας Ἰγνάτιος
- + Ὁ Ἱεροσολύμων Θεόφιλος
- + Ὁ Μόσχας Ἀλέξιος
- + Ὁ Μαυροβουνίου Ἀμφιλόχιος
(ἐκ προσώπου τῆς Ἐκκλησίας Σερβίας)
- + Ὁ Τρανσυλβανίας Λαυρέντιος
(ἐκ προσώπου τῆς Ἐκκλησίας Ρουμανίας)
- + Ὁ Βιδινίου Δομετιανός
(ἐκ προσώπου τῆς Ἐκκλησίας Βουλγαρίας)
- + Ὁ Ζουκδίδι Γεράσιμος
(ἐκ προσώπου τῆς Ἐκκλησίας Γεωργίας)
- + Ὁ Κύπρου Χρυσόστομος
- + Ὁ Ἀθηνῶν Ἱερόνυμος
- + Ὁ Βρότσλαβ Ἱερεμίας
(ἐκ προσώπου τῆς Ἐκκλησίας Πολωνίας)
- + Ὁ Τιράνων Ἀναστάσιος
- + Ὁ Τσεχίας καὶ Σλοβακίας Χριστοφόρος